

Podstawy kompozycji i aranżacji - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Podstawy kompozycji i aranżacji
Kod przedmiotu	03.2-WA-JiMEP-PKA-Ć-S15_pNadGen4QVXT
Wydział	Wydział Artystyczny
Kierunek	Jazz i muzyka estradowa
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	8
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr Bartosz Pernal - dr hab. Katarzyna Kwiecień-Długosz, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

[1] Wprowadzenie w podstawy komponowania małych form muzycznych. [2] Wykształcenie warsztatu kompozytorsko – aranżerskiego celem nabycia umiejętności tworzenia na różne składy instrumentalne kameralne: combo, kwintet smyczkowy, kwartet saksofonowy, kwintet instr. dętych drewnianych i składy orkiestrowe: big-band, orkiestra symfoniczna. [3] Rozwój wyobraźni twórczej, wypracowanie własnego stylu kompozytorskiego. [4] Zapoznanie studenta z technikami i nurtami kompozycyjnymi muzyki artystycznej XXw. [5] Przegląd literatury muzycznej dokumentującej rozwój technik kompozytorskich XXw. [6] Poznanie podstawowych narzędzi programowych stosowanych do kompozycji, aranżacji i produkcji muzycznej z zastosowaniem komputera.

Wymagania wstępne

Zaliczenie przedmiotu w semestrze drugim.

Zakres tematyczny

1. Kompozycja i aranżacja:

- Pieśń chóralna dwugłosowa a'capella a cappella oraz z towarzyszeniem fortepianu, trzygłosowa *a capella* oraz z towarzyszeniem fortepianu, a także czterogłosowa *a cappella*;

- Analiza partytur wybranych prac z literatury muzyki jazzowej w obszarze harmonii, rytmu i koncepcji aranżacyjnych (Sammy Nestico, Don Sebesky, Bob Brookmeyer, Maria Schneider, John Fedchock, Gordon Goodwin);

- Tworzenie rozbudowanych form instrumentalnych na big band;

- Tworzenie rozbudowanych form instrumentalnych lub wokalnie-instrumentalnych na big band i głos solowy.

2. Współczesne techniki kompozytorskie:

- Analiza partytur i nagrań wybranych przykładów z muzyki XX i XXI wieku. Symbole graficzne w partyturach i ich wpływ na kształt dzieła muzycznego. Ćwiczenia kompozytorskie z zastosowaniem poznanych technik i symboli;

- Zagadnienia omawiane w III semestrze (wybór możliwych zagadnień i sylwetek kompozytorów, w zależności od stopnia zaawansowania studenta oraz indywidualnego tempa pracy):

- tonalność rozszerzona (impresjoniści, Strawiński, Bartók);
- dodekafonia i serializm, Klangfarbenmelodie (Szkoła Wiedeńska, Messiaen, Lutosławski);
- sonoryzm (Varèse, Penderecki, Ligeti);
- aleatoryzm (Cage, Lutosławski).

Metody kształcenia

Wykład, ćwiczenia, analizy partytur.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Posiada znajomość elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów; posiada umiejętność wykorzystywania wiedzy dotyczącej podstawowych kryteriów stylistycznych wykonywanych utworów;	• KJ_W02 • KJ_W03 • KJ_U05	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Przedstawienie do oceny minimum czterech prac autorskich: kompozycji lub aranżacji

Literatura podstawowa

1. Russell Garcia, THE PROFESSIONAL ARRANGER COMPOSER, Criterion Music Co.;
2. Sammy Nestico, THE PROFESSIONAL ARRANGER, Fenwood Music Co.;
3. Rayburn Wright, INSIDE THE SCORE, Kendor Music;
4. Don Sebesky, THE CONTEMPORARY ARRANGER, Alfred Publishing Co.;
5. Henry Mancini, SOUNDS AND SCORES, Northridge Music Inc.
6. M. Rimski – Korsakow, ZASADY INSTRUMENTACJI, PWM
7. Józef Pawłowski, PODSTAWY INSTRUMENTACJI cz. I i II, PWM;
8. Z. Ciechan, ARANŻACJA, Centralny Ośrodek Metodyki Upowrzedniania Kultury, Warszawa 1972;
9. K. Guzowski PODSTAWOWE ZAGADNIENIA INSTRUMENTACJI, AM Gdańsk;
10. Bill Dobbins, JAZZ ARRANGING AND COMPOSING, A LINEAR APPROACH, Advance Music, 1986;
11. K. Stone, MUSIC NOTATION IN THE TWENTIETH CENTURY: A PRACTICAL GUIDEBOOK, New York, W. W. Norton, 1980;
12. B. Schaeffer, WSTĘP DO KOMPOZYCJI, PWM Kraków, 1976.

Literatura uzupełniająca

1. Andy Jaffe, JAZZ HARMONY, Advance Music
2. M.C Gridley JAZZ STYLES, HISTORY & ANALYZIS, Prentice Hall
3. J.M. Chomiński, HISTORIA HARMONII I KONTRAPUNKTU t. 1-3, PWM Kraków
4. J. Gawlas, KONTRAPUNKT, PWM Kraków
5. K. Baculweski, WSPÓŁCZESNOŚĆ W: HISTORIA MUZYKI POLSKEJ, Sutkowski Edition
6. T.A. Zieliński, KIERUNKI, STYLE I TWÓRCY W MUZYCE XXW. PWM
7. Maria Schneider, EVANESCENCE, Universal Edition, 1998
8. M. Przedpeńska-Bieniek, DŹWIĘK W FILMIE, Sonoria, 2003
9. I. Lindstedt, SONORYSTYKA W TWÓRCZOŚCI KOMPOZYTORÓW POLSKICH XX WIEKU, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa, 2010
11. Ch. B. Rae, MIZYKA LUTOSŁAWSKIEG, PWN, Warszawa, 1996

Ponadto: wybrane partytury i nagrania wymienionych kompozytorów XX i XXI wieku.

Uwagi

Zmodyfikowane przez prof. dr hab. Jerzy Szymaniuk (ostatnia modyfikacja: 29-04-2017 10:48)